

alle, at Smedens Kat døde af Tak. Man kan jo ikke leve af Tak, og ihvorvel den ærede Ministers elskværdige Svar i Formen var meget rart og meget dejligt, kan Ribe jo heller ikke leve deraf, lige saa lidt som Smedens Kat kunde leve af Tak. Jeg ønsker i den Anledning at gøre et Par Bemærkninger. Naar der i Anledning af Havneanlægget siges, at der ikke er noget at sejle med, saa paastaar jeg: jo det er der virkelig. Som det er udviklet i det Andragende, der er kommet fra Ribe, kunde Ribe i meget høj Grad have Gavn af at faa de grovere Varer som Kul og Foderstoffer ad den Vej, de kunde faa dem billigere. Nu er Forholdet jo derovre dette, at Grænsen kun ligger $\frac{3}{4}$ Mil Syd for Ribe, og at der er en stor Del Bønder derovre i det sønderjydske, som bo i Ribes naturlige Opland. Men de kunne ikke benytte Ribe som Handelsby af Hensyn til Toldgrænsen. Men nu er det jo saadan, at af disse grovere Varer indføres Foderstoffer toldfrit, og Købmændene i Ribe kunde derfor nok skaffe sig en lille Kundekreds blandt de sønderjydske Bønder, naar de kunde faa deres Foderstoffer billigere til Ribe og saaledes sælge dem billigere. Det samme gælder Indførsel af Kul. Der skulde altsaa nok blive noget at sejle med. Men saa sagde Ministeren, at det vilde ikke staa i noget som helst rimeligt Forhold til den Bekostning, det vilde være. Ja, hvad er nu Bekostningen? I Andragendet andrages der om et Laan paa 900,000 Kr. til denne Havn. Vi maa altsaa gaa ud fra, at dette Laan faar man ingen Renter af, altsaa, det bliver det hele. Men nu ved den ærede Minister vistnok, da det ogsaa ad anden Vej er kommet til min Kundskab, at der er Undersøgelser og Overvejelser i Gang af, om dette ikke kunde gøres meget billigere endda endnu. Da vi havde den udmærkede Rejse paa Vestkysten, hørte vi ogsaa Folk, der havde haft med denne Sag at gøre, tale om, at det kunde gøres meget billigere, og at dette var under Overvejelse og Undersøgelse. Og skulde det vise sig, forekommer det mig nok, at det var værd at tage Sagen op.

Og saa sluttede Ministeren med at sige, at han vilde saa gerne være med til at gøre noget for Ribe, han erkendte, at den var bleven ilde behandlet af Omstæn-

dighederne, og der var endogsaa flere Grunde, sagde Ministeren, som gjorde, at han vilde være med dertil. Ja, her holder Ministeren fuldstændig Traditionen med tidligere Ministre. Lige siden 1864 har der, hver Gang der bliver Tale om at gøre noget, lydt fra Ministerbordet: Ja, vi ville saa evig gerne være med til at gøre noget for Ribe — men vi kunne jo dog — sagde disse Ministre — ikke sende Penge over og uddele dem til de enkelte Folk; for nu er det dog saaledes, at siden 1864 ere mange af de Folk, der ved Fredsslutningen mistede deres hele eller halve Formue indirekte, døde og borte; men kom med noget, som kan gavne det almene, saa ere vi alle sammen villige til at gøre noget! Her glæder det mig, at den nuværende Finans- og Trafikminister har fulgt Traditionen fuldt ud ved at sige, at det vil han ogsaa, men nu er jo Ulykken den, at naar vi derovre fra saa komme med noget, som kan hjælpe det almene, ja saa kan han ikke gaa med dertil. Ja, men hvordan skulde vi saa bære os ad? Naar vi nu her ere komne med et Andragende, som skal gavne ikke den enkelte Mand, men det almene, hvor vi tro, at vi for en rimelig Bekostning vilde gavne det hele og bevare den gamle Stad, som vi ogsaa af nationale Hensyn har den største Interesse af at bevare, saa haaber jeg — efter den højt-ærede Ministers varme Udtalelser for et Øjeblik siden — at der her kan gøres noget, hvorved vi kunne afbetale noget af den Gæld, som det danske Folk i moralsk Henseende staa i til denne gamle Stad, som paa Grund af uheldige Forhold er bleven saa uheldig stillet. Jeg skal gerne lade Ministerens Spørgsmaal gaa videre. Kunne de derovre hitte paa noget, som kan gavne Byen, vide vi nu paa Forhaand, at vi have Ministerens Velvillie med i Sagen. Jeg skal gøre mig Flid i den Retning, men jeg anser det for min Pligt ved hver given, rimelig Lejlighed at slaa til Lyd for, at denne gamle By ikke aldeles gaar til Grunde, og det tror jeg virkelig, den gør, hvis der ikke bliver gjort noget for at opretholde den, som den har været opretholdt i mange, mange Aarhundreder.

Det var kun de Bemærkninger; jeg fandt Anledning til at gøre, inden denne Behandling slutter. Den højtærede Mini-